

Sygnatura akt III U 37/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2014 r. w Koninie

sprawy **J. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania J. B.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 8.11.2013r. znak:(...)

1. O d d a l a o d w o ł a n i e.

2. Zasądza od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem

zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 37 / 14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 listopada 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił J. B. prawa do emerytury górniczej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca udowodnił łącznie 11 lat, 7 miesięcy i 11 dni okresów pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50 a ustawy, którą jest udowodnienie co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określone w art. 50 c ust. 1.

Z decyzją tą nie zgodził się J. B. wnosząc odwołanie. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu, że ubezpieczony nie udokumentował wymaganego okresu 25 lat pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą. Od 1980 r. wykonywał na rzecz Kopalni (...) prace, które są uznawane za prace górniczą Pracując bowiem na warsztacie jako ślusarz spawacz, a następnie jako spawacz maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce odwołujący wykonywał prace związane z remontami głównymi maszyn i układu KTZ. Praca na stanowisku mechanika maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce została mu uwzględniona jako praca

górnicza natomiast inny okres zatrudnienia na stanowisku ślusarz spawacz nie został zaliczony do tego rodzaju pracy. Odwołujący podkreślił, że warsztaty, w których wykonywał pracę znajdują się bezpośrednio na odkrywce i zajmują się bieżącą naprawą, regeneracją, konserwacją podzespołów maszyn i urządzeń górniczych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, że odwołujący udowodnił jedynie 11 lat, 7 miesięcy i 11 dni okresów pracy górniczej a twierdzenia, że wykonywał pracę górniczą od 1980 r. nie znajdują uzasadnienia w świetle dołączonych dokumentów, w tym także stanowiska Komisji Weryfikacyjnej, która stwierdził, że odwołujący w powyższym okresie wykonywał prace, które nie są zaliczane do prac górniczych.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

J. B., urodzony (...) r. złożył w dniu 11.10.2013 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Do wniosku odwołujący dołączył świadectwa wykonywania pracy górniczej i równorzędnej z pracą górniczą z dnia 04.10.2013 r. wystawione przez pracodawcę (...) S.A. w T., w którym to dokumencie stwierdzono, że J. B. jest zatrudniony w (...) S.A. w T. od dnia 15.09.1980 r. do nadal. W tym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą określoną w art. 50 c ustawy o emeryturach i rentach z FUS :

- od 16.10.2003 r. do nadal - rzemieślnik zatrudniony na odkrywce

bezpośrednio w przodku wykonujący prace mechaniczne wg zał. 3 cz. III pkt

7.

Pozostałe okresy pracy odwołującego Kopalni :

- od 15.09.1980 r. do 19.04.1982 r. - ślusarz – spawacz,

- od 20.04.1982 r. do 18.10.1983 r. - zasadnicza służba wojskowa,

- od 10.10.1983 r. do 01.11.1983 r. - ustawowa przerwa po odbyciu służby wojskowej,

- od 02.11.1983 r. do 28.09.1992 r. - ślusarz – spawacz,

- od 29.09.1992 r. do 02.10.1992 r. - urlop bezpłatny,

- od 03.10.1992 r. do 15.10.2003 r. - ślusarz – spawacz.

Do świadectwa wykonywania pracy górniczej dołączona została ewidencja okresów zatrudnienia na stanowiskach pracy w kopalni węgla brunatnego, na których prace zalicza się w wymiarze półtorakrotnym, w której wpisano liczbę dniówek tzw. „przodkowych” przepracowanych przez ubezpieczonego w okresie od października 2003 r. do września 2013 r.

Na podstawie przedłożonych dokumentów i wykazów dniówek organ rentowy wyliczył, że wnioskodawca do dnia złożenia wniosku udokumentował 11 lat, 7 miesięcy i 11 dni okresów pracy górniczej, w tym także w okresie pracy górniczej od 16.10.2003 r. do 04.10.2013 r. przepracował 962 dniówki w wymiarze półtorakrotnym.

Odwołujący domagał się w toku postępowania uwzględnienia całego okresu pracy w (...) S.A. jako okresu pracy górniczej i charakter tej pracy był sporny w niniejszym postępowaniu.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że J. B. podjął zatrudnienie w Kopalni (...) od dnia 15.09.1980 r. Początkowo zawarto z nim umowę na okres próbny 14 dni, a później na okres wstępny 1 rok

na stanowisku ślusarza w Oddziale (...). Od dnia 2.11.1980 r. odwołujący zawarł z pracodawcą umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarz – spawacz.

Odwołujący wykonywał pracę w Oddziale (...) (później (...)), był to oddział warsztatów mechanicznych, w którym dokonywano napraw i produkowano części zamienne do maszyn podstawowych. Odwołujący pracował w brygadzie regenerującej czerpaki, a prace te wykonywał na hali warsztatowej. W razie awarii maszyny zdarzało się, że odwołujący (a także inni pracownicy warsztatu) wyjeżdżali na wkop na 2-3 godziny w celu wykonania naprawy części maszyny, było to jednak sporadyczne, a fakt takiego wyjazdu nie był nigdzie odnotowywany. Odwołujący pracował jako ślusarz – spawacz w warsztacie (z przerwą na odbycie służby wojskowej i na urlop bezpłatny) do dnia 15.10.2003 r. Praca na warsztacie była pracą dwuzmianową, a odwołujący w tym czasie cały czas zajmował się regeneracją czerpaków.

Pismem z dnia 9.07.2003 r. J. B. zwrócił się do Prezesa Zarządu Kopalni o przeniesienie do pracy w systemie czterobrygadowym na odkrywce. Z dniem 1 czerwca 2003 ubezpieczony został przeniesiony do Oddziału (...) – Oddział (...) (...) - na stanowisku spawacz maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce. Od tego czasu wnioskodawca pracuje w stałej grupie remontowej na odkrywce, bezpośrednio we wkopie i wykonuje naprawy i bieżące remonty części maszyn podstawowych. Jeśli jest taka potrzeba to niektóre naprawy wykonuje też pracując na warsztacie bowiem nie wszystkie naprawy można wykonać we wkopie, a w związku z tym, że jest mniejsza liczba pracowników pracujących w warsztacie to odwołujący musi te prace wykonywać sam. Za okres od października 2003 r. prowadzona jest przez pracodawcę ewidencja dniówek przepracowanych we wkopie tzw. dniówek „półtorakrotnych”. Z powyższej ewidencji wynika, że w 2004 r. odwołujący przepracował we wkopie 78 dniówek, w 2005 r. 63 dni, w 2006 r. 81 dni, w 2007 r. 98 dni, w 2008 r. 135 dni, w 2009 r. 132 dni, w 2010 r. 98 dni, w 2012 r. 113 dni, w 2013 r. do września 2013 r. 61 dni. Okres zatrudnienia wnioskodawcy od dnia 16.10.2003 r. został uwzględniony przez pracodawcę jako okres wykonywania pracy górniczej natomiast okres zatrudnienia w oddziale warsztatów mechanicznych pracodawca potraktował jako inny niż praca górnicza okres zatrudnienia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, w aktach osobowych odwołującego J. B. , zeznań świadków Z. D. i B. S. (1) oraz częściowo na podstawie zeznań ubezpieczonego.

W ocenie Sądu treść dokumentów znajdujących się w aktach osobowych pracownika nie budziła wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym przebiegiem zatrudnienia wnioskodawcy. Z treści tych dokumentów wynika jednoznacznie, że J. B. w spornym okresie do dnia 16.10.2003 . był zatrudniony w Oddziale (...) ((...), (...)) na stanowisku ślusarz – spawacz, a swoje obowiązki wykonywał na hali warsztatowej. Charakter pracy wnioskodawcy uległ zmianie od dnia 16.10.2003 r. wówczas bowiem został przeniesiony do Oddziału (...) (...) i powierzono mu stanowisko spawacz maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce. Od 16.10.2003 r. odwołujący wykonuje prace na odkrywce , często we wkopie, zajmuje się remontami i bieżącymi naprawami maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce, a dniówki przepracowane we wkopie są ewidencjonowane. Brak natomiast takiej ewidencji za okres wcześniejszy tj. do dnia 15.10.2003 r.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków Z. D. i B. S. (2). Świadczyli oni, że pracowali razem z odwołującym na oddziale (...) (...), znali charakter jego pracy, potwierdzili, że odwołujący pracował w brygadzie zajmującej się regeneracją czerpaków i ,że tego rodzaju praca była wykonywana na hali warsztatowej. Świadczyli także, że w okresie do 16.10.2003 r. odwołujący nie wykonywał pracy stale na odkrywce. Wprawdzie z zeznań tych wynika, że okazjonalnie, w zależności od potrzeb odwołujący mógł być też kierowany do pracy na odkrywce w razie awarii maszyny, ale nie potrafili wskazać konkretnych okresów tych wyjazdów i czasu wykonywania pracy na terenie okrywk. Skoro więc te wyjazdy na odkrywkę miały charakter incydentalny, nie sposób ustalić okresów ani zakresu wykonywanych prac to tym samym należy przyjąć, że nie zmieniały one charakteru pracy odwołującego w okresie zatrudnienia na oddziale (...) (później (...)).

Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy J. B. jedynie częściowo. W szczególności Sąd odmówił wiarygodności tym zeznaniom w części, w jakiej odwołujący wywodzi, że przez cały okres zatrudnienia w Kopalni wykonuje tą samą pracę i jej charakter nie uległ zmianie. Wprawdzie odwołujący wykonuje prace związane z remontami i naprawami maszyn podstawowych i ich części to jednak w okresie zatrudnienia w oddziale warsztatów mechanicznych na

stanowisku ślusarz – spawacz wykonywał te naprawy na hali warsztatowej natomiast z chwilą przeniesienia do oddziału zabezpieczenia maszynowego odkrywki A. pracuje w stałej brygadzie remontowej, a pracownicy tej brygady wykonują naprawy bezpośrednio na odkrywce, a także we wkopie. Taki rodzaj i charakter pracy wynika zresztą także z zeznań samego odwołującego, a jedynie wnioski i ocena jakiej odwołujący dokonuje pozostaje w sprzeczności z zasadami logiki i ma na celu uzyskanie korzystnego dla niego rozstrzygnięcia. W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego bowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca ubiega się o przyznanie prawa do emerytury górniczej, w chwili złożenia wniosku odwołujący miał 51 lat, nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i nadal pozostaje w zatrudnieniu w (...) Kopalnia (...) w T..

Zgodnie z treścią **art. 50 a ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2013.1440. j.t.) górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie natomiast z ust. 2 powołanego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Jak wynika z treści powołanych przepisów do nabycia prawa do emerytury poza przesłanką wieku jest posiadanie okresów pracy górniczej, które łącznie z okresami pracy równorzędnej wynoszą dla mężczyzny co najmniej 25 lat. Ponadto z uwagi na wiek wnioskodawcy wymagane jest by posiadał także co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1.

Zgodnie z treścią art. 50 c ust. 1 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

Natomiast za pracę równorzędną z pracą górniczą (art. 50c ust. 2) ustawa uważa :

1) zatrudnienie na stanowiskach wymagających kwalifikacji inżyniera lub technika w zakresie górnictwa w urzędach górniczych, jeżeli zatrudnienie jest związane z wykonywaniem czynności inspekcyjno-technicznych w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4, pod warunkiem uprzedniego przepracowania w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w ust. 1 pkt 1-4 co najmniej 10 lat pod ziemią, na odkrywce w kopalniach siarki lub węgla brunatnego, a także w kopalniach otworowych siarki albo na stanowiskach dozoru lub kierownictwa ruchu;

2) zatrudnienie przy innych pracach, nie dłuższe niż 5 lat, do których pracownicy wykonujący prace określone w ust. 1 i w pkt 1 i 2 przeszli w związku z likwidacją kopalni, zakładu górniczego, przedsiębiorstwa lub innego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-4.

Określenie niektórych stanowisk pracy górniczej, o których mowa w art. 50 c ust. 1 pkt 4 nadal następuje na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23.12.1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz. U. z 1995 r. Nr 2, poz. 8). Zgodnie z treścią § 2 powołanego rozporządzenia za pracę górniczą w kopalniach węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla tych kopalń uważa się okresy zatrudnienia na stanowiskach wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia. W powołanym załączniku wymienione są różne stanowiska w punktach od 1 do 32, m.in. w punkcie **26** wymienione jest stanowisko – spawacz maszyn i urządzeń górniczych na odkrywce oraz spawacz zatrudniony w stałej grupie remontowej na odkrywce i jego pomocnik. W punkcie **32** wymienieni są natomiast rzemieślnicy i inni robotnicy zatrudnieni stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót montażowych, konserwacyjnych i remontowych: ślusarze, spawacze, elektrycy, mechanicy, monterzy, wulkanizatorzy, automatycy, cieśle.

Załącznik nr 3 rozporządzenia zawiera natomiast wykaz stanowisk pracy, na których okresy pracy pod ziemią oraz w kopalniach siarki i kopalniach węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym. W części III wymienione są stanowiska w kopalniach węgla brunatnego (poz. 1 – 8), w punkcie 7 wymienieni są rzemieślnicy zatrudnieni na odkrywce bezpośrednio w przodku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na koparkach i zwałowarkach, wykonujący prace górnicze, mechaniczne, elektryczne i hydrauliczne przy obsłudze, konserwacji, montażu i demontażu tych maszyn i urządzeń.

Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął, że ubezpieczony wykonywał pracę górniczą przez okres 11 lat, 7 miesięcy i 11 dni na stanowisku rzemieślnik zatrudniony na odkrywce bezpośrednio w przodku wykonujący prace mechaniczne od 16.10.2003 r. do 4.10.2013 r., przy czym okres ten został przeliczony półtorakrotnie

zgodnie z dołączoną ewidencją dniówek. Sporny był natomiast okres zatrudnienia wnioskodawcy w Kopalni na stanowisku ślusarz - spawacz w oddziale warsztatów mechanicznych od 15.09.1980 r. do 19.04.1982 r. , od 2.11.1983 r. do 28.09.1992 r. oraz od 3.10.1992 r. do 15.10.2003 r. Z ustaleń Sądu wynika, że w tym czasie odwołujący pracował na stanowisku ślusarz – spawacz i wykonywał prace związane z naprawą części maszyn podstawowych, a konkretnie zajmował się regeneracją czepaków. Prace te wykonywał na hali warsztatowej , a jedynie sporadycznie, w razie awarii maszyny wykonywał także prace poza halą warsztatową - na odkrywce. Prace jakie wykonywał w spornym okresie odwołujący nie mieszczą się w definicji pojęcia pracy górniczej ani też stanowisko odwołującego (ślusarz – spawacz) nie zostało wymienione w rozporządzeniu z 23.12.1994 r. Za pracę górniczą uważa się bowiem jedynie zatrudnienie na odkrywce przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Z okoliczności sprawy wynika, że J. B. w okresie od 15.09.1980 r. do 15.10.2003 r. nie wykonywał pracy odkrywce przy urabianiu, ładowaniu i przewozie nadkładu i złoża. Nie pracował na odkrywce przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, nie pracował też przy pomiarach na odkrywce. Jego praca była wprawdzie związana z naprawą i remontem części urządzeń wydobywczych, ale tą pracę wykonywał poza odkrywką pracując na hali warsztatowej. Nie sposób więc przyjąć, że odwołujący jako ślusarz spawacz był zatrudniony stale na odkrywce przy wykonywaniu bieżących robót remontowych. Praca w warsztacie , zdaniem Sądu, nie może być zakwalifikowana jako praca na odkrywce. Wprawdzie nie ma legalnej definicji odkrywki, ale nie budzi wątpliwości, że pod pojęciem „zatrudnienie na odkrywce” chodzi o zatrudnienie w terenie, gdzie prowadzone jest wydobywanie i transport złoża. Zatrudnienie na hali warsztatowej nie spełnia tych wymogów nawet jeśli jest to praca wykonywana dla potrzeb tego wydobywania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż nie każda praca w kopalni węgla brunatnego, która funkcjonalnie związana jest z eksploatacją odkrywki, jest pracą górniczą uprawniającą do emerytury górniczej. Analiza w ocenie pracy górniczej powinna koncentrować się na ustawowych warunkach pracy górniczej (pojęciu tej pracy), a nie na samej nazwie stanowiska. (tak wyrok SN z dnia 12.05.2010 r. I UK 30/10, LEX nr 590315, wyrok SN z dnia 24.03.2011 r. I UK 320/10, LEX nr 811824, wyrok SN z dnia 16.06.2011 r. I UK 381/10, LEX nr 1043983) Sąd Najwyższy podkreślał, że to ustawa określa co stanowi pracę górniczą uprawniającą do emerytury górniczej i punktem wyjścia w ocenie pracy górniczej są ustawowe warunki pracy górniczej określone obecnie w art. 50 c ustawy. Wymaga więc podkreślenia, że zgodnie z punktem 4 powołanego przepisu za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalni węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Praca ta może być zaliczona jako praca górnicza jeśli jest wykonywana na stanowiskach określonych w rozporządzeniu z dnia 23.12.1994 r. Tak więc stanowiska wymienione w załączniku nr 2 do tego rozporządzenia, tylko wtedy uzyskują uznanie zatrudnienia za pracę górniczą, gdy pracownik na nich zatrudniony na odkrywce w kopalni węgla brunatnego pracował przy urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych.

Odwołujący w spornym okresie nie pracował na odkrywce przy urabianiu, ładowaniu , przewozie nadkładu i złoża, nie pracował przy pomiarach ani też przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych tak więc w świetle przepisów ustawy brak jest podstaw by sporne okresy pracy uznać wnioskodawcy za okresy pracy górniczej.

Podkreślić też należy, że w niniejszej sprawie rozpoznaniu podlegał tylko indywidualny wniosek ubezpieczonego J. B. o emeryturę górniczą. Nie podlegały natomiast ocenie sprawy ubezpieczeniowe innych pracowników z tej samej kopalni. Każda sprawa o emeryturę jest indywidualną sprawą ubezpieczonego i o jej rozstrzygnięciu decyduje ustalony stan faktyczny oraz prawo materialne jednakie dla ubezpieczonych. Innymi słowy, rozstrzygnięcie pozytywne czy negatywne w sprawie innego ubezpieczonego nie stanowi źródła prawa dla rozstrzygnięcia sprawy odwołującego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art., 98 i 108 kpc w związku z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U.2013. 490.j.t.).

E. Majewska